

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119304777
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6119304777.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému 1/ E. H., P. XX.XX.XXXX, Y. Š. X, XXX XX P. Y., štátny občan SR, žalovanému 2/ D. H., P. XX.XX.XXXX, Y. I. O. XX, XXX XX P. Y., štátny občan SR, o zaplatenie 12.664,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.480,60 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaní 1/ a 2/ **s ú p o v i n í** zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.980,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne

- zo sumy 13.334,12 Eur od 27.09.2016 do 08.11.2016,
- zo sumy 13.034,12 Eur od 09.11.2016 do 15.11.2016,
- zo sumy 12.830,30 Eur od 16.11.2016 do 23.12.2016,
- zo sumy 12.732,84 Eur od 24.12.2016 do 10.01.2017,
- zo sumy 12.432,84 Eur od 11.01.2017 do 15.03.2017,
- zo sumy 12.392,84 Eur od 16.03.2017 do 18.04.2017,
- zo sumy 12.352,84 Eur od 19.04.2017 do 16.05.2017,
- zo sumy 12.312,84 Eur od 17.05.2017 do 13.06.2017,
- zo sumy 12.272,84 Eur od 14.06.2017 do 26.06.2017,
- zo sumy 12.181,34 Eur od 27.06.2017 do 19.07.2017,
- zo sumy 12.141,34 Eur od 20.07.2017 do 11.09.2017,
- zo sumy 12.049,84 Eur od 12.09.2017 do 21.09.2017,
- zo sumy 11.958,34 Eur od 22.09.2017 do 17.10.2017,
- zo sumy 11.866,84 Eur od 18.10.2017 do 20.11.2017,
- zo sumy 11.775,34 Eur od 21.11.2017 do 14.12.2017,
- zo sumy 11.683,84 Eur od 15.12.2017 do 25.01.2018,
- zo sumy 11.592,34 Eur od 26.01.2018 do 06.03.2018,
- zo sumy 11.540,04 Eur od 07.03.2018 do 15.03.2018,
- zo sumy 11.539,17 Eur od 16.03.2018 do 28.03.2018,
- zo sumy 11.408,47 Eur od 29.03.2018 do 17.04.2018,
- zo sumy 11.316,97 Eur od 18.04.2018 do 29.05.2018,
- zo sumy 11.225,47 Eur od 30.05.2018 do 18.06.2018,
- zo sumy 11.133,97 Eur od 19.06.2018 do 17.07.2018,
- zo sumy 11.042,47 Eur od 18.07.2018 do 17.08.2018,
- zo sumy 10.950,97 Eur od 18.08.2018 do 19.09.2018,
- zo sumy 10.859,47 Eur od 20.09.2018 do 19.10.2018,
- zo sumy 10.767,97 Eur od 20.10.2018 do 27.11.2018,
- zo sumy 10.676,47 Eur od 28.11.2018 do 28.12.2018,
- zo sumy 10.584,97 Eur od 29.12.2018 do 21.01.2019,

- zo sumy 10.493,47 Eur od 22.01.2019 do 28.02.2019,
- zo sumy 10.401,97 Eur od 01.03.2019 do 21.03.2019,
- zo sumy 10.310,47 Eur od 22.03.2019 do 24.04.2019,
- zo sumy 10.218,97 Eur od 25.04.2019 do 16.05.2019,
- zo sumy 10.127,47 Eur od 17.05.2019 do 21.06.2019,
- zo sumy 10.035,97 Eur od 22.06.2019 do 24.07.2019,
- zo sumy 9.944,47 Eur od 25.07.2019 do 23.09.2019,
- zo sumy 9.852,97 Eur od 24.09.2019 do 27.12.2019,
- zo sumy 9.787,67 Eur od 28.12.2019 do 22.01.2020,
- zo sumy 9.722,37 Eur od 23.01.2020 do 28.02.2020,
- zo sumy 9.657,07 Eur od 29.02.2020 do 02.04.2020,
- zo sumy 9.591,77 Eur od 03.04.2020 do 04.05.2020,
- zo sumy 9.526,47 Eur od 05.05.2020 do 03.06.2020,
- zo sumy 9.461,17 Eur od 04.06.2020 do 16.06.2020,
- zo sumy 9.395,87 Eur od 17.06.2020 do 13.08.2020,
- zo sumy 9.330,57 Eur od 14.08.2020 do 17.08.2020,
- zo sumy 9.180,57 Eur od 18.08.2020 do 16.09.2020,
- zo sumy 9.030,57 Eur od 17.09.2020 do 16.10.2020,
- zo sumy 8.880,57 Eur od 17.10.2020 do 16.11.2020,
- zo sumy 8.730,57 Eur od 17.11.2020 do 16.12.2020,
- zo sumy 8.580,57 Eur od 17.12.2020 do 18.01.2021,
- zo sumy 8.430,57 Eur od 19.01.2021 do 16.02.2021,
- zo sumy 8.280,57 Eur od 17.02.2021 do 16.03.2021,
- zo sumy 8.130,57 Eur od 17.03.2021 do 16.04.2021,
- zo sumy 7.980,57 Eur od 17.04.2021 do zaplattenia,
a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovaní 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 61,38 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným dňa 31.05.2019 na Okresný súd Banská Bystrica podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, domáhal v konaní vedenom pod sp.zn. 2Up/706/2019 vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovaným uložil povinnosť zaplatiť sumu 12.664,-Eur spolu s príslušenstvom a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 23.11.2015 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere číslo 1527089467, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako spoludlžníkom peňažné prostriedky vo výške 15.000,-Eur. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver, úroky a poplatky podľa uzavretej úverovej zmluvy, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky, splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaní porušili svoju povinnosť splácať svoje záväzky, a preto veriteľ v zmysle dohodnutých podmienok vyhlásil úver za predčasne splatný. Žalobca pred zosplatením úveru dodržal voči žalovaným zákonný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovaným upozornenie pred zosplatením úveru, ktorým oboznámil žalovaných, že pohľadávka je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, vzhľadom na čo je možné vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaní ani napriek výzve zo strany žalobcu dlžnú sumu neuhradili, preto žalobca úver predčasne zosplatinil a vyzval žalovaných na zaplattenie pohľadávky. Výšku žalovanej sumy žalobca vyčíslil v zmysle predloženého „Aktuálneho stavu úveru“, v ktorom sú uvedené jednotlivé platby a spôsob ich započítania, ktorej výšku preukazoval pripojeným výpisom z úverového účtu.

2. Dňa 20.11.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz sp.zn.2Up/706/2019, ktorým žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.572,50 Eur spolu s príslušenstvom a trovami konania vo výške 1.066,65 Eur.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu podali žalovaní odpor, v ktorom namietali, že uzavretá zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy. Taktiež namietali, že uzavretá zmluva obsahuje nesprávnu hodnotu RPMN a nesprávnu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko pri ich výpočte nebolo zohľadnené poistenie, ktoré nemohli odmietnuť. Zmluvu zároveň označili za uzavretú v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené mali za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní taktiež namietali, že veriteľ nesprávne započítaval úhrady na úroky a poplatky, vzhľadom na čo je nesprávne vyčíslená aj výška dlhu.

4. Po postúpení veci tunajšiemu súdu v súlade s § 14 ods. 3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, rozhodol súd o podanej žalobe rozsudkom č.k. 23Csp/3/2020-114 zo dňa 26.06.2020, ktorým I. výrokom návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov na pribratie dokonania ako osobitného subjektu na strane žalovaných zamietol, II. výrokom konanie v časti o zaplatenie 574,80 Eur zastavil, III. výrokom zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 11.997,70 Eur s príslušenstvom a IV. výrokom uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania. Prvý a druhý výrok rozsudku nadobudli právoplatnosť. Proti III. a IV. výroku podali žalovaní odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoCsp/46/2020-137 zo dňa 13.04.2021 rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23Csp/3/2020-114 zo dňa 26.06.2020 vo výrokoch III. a IV. zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd dospel k záveru, že vyvodené závery prvostupňového súdu v nadväznosti na vykonané dokazovanie sa vo vzťahu k napadnutej časti rozhodnutia, t.j, vo vzťahu k jeho III. výroku, javia ako predčasné. Za dôvodný a opodstatnený odvolací argument odvolací súd označil skutočnosť, že súd prvej inštancie nebol oprávnený konštatovať, že z obsahu uzavretej zmluvy mal preukázať, že žalovaní mohli uzavrieť zmluvu aj bez poistenia. Poukázal pritom na znenie formulárovej zmluvy o úvere (bod 2.2), ktoré obsahuje iba dve možnosti vo vzťahu k vyhláseniu, či žalovaní spĺňajú podmienky pre vznik poistenia. Žiadne ustanovenie uzavretej zmluvy však neobsahuje výslovný súhlas dlžníkov s poistením, pričom prehlásenie dlžníkov, že spĺňajú podmienky poistenia nemožno zamieňať s ich jednoznačne prejavenu vôľou uzatvoriť poistenie, resp. so súhlasom s uzatvorením poistenia, a teda súd nemal v konaní preukázať svoje konštatovanie, že bolo možné zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvoriť aj bez poistenia. Odvolací súd pritom poukázal na znenie ustanovenia § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa len bezprostredne pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Za takejto dikcie zákonných ustanovení je potom nutné trvať na tom, aby dodávateľ jednoznačne preukázal pred súdom individuálnosť dojednaní o poistení požadovaného spotrebiteľského úveru, čo sa ale doposiaľ nestalo. Odvolací súd preto za dôvodnú označil námietku žalovaných, že bolo povinnosťou žalobcu ako dodávateľa, aby hodnoverným spôsobom preukázal, že poistenie bolo s dlžníkmi individuálne dojednané a bolo ich skutočnou vôľou poistenie uzatvoriť. Za dôvodnú, relevantnú, a aj zásadnú označil odvolací súd aj ďalšiu námietku, nadväzujúcu na nevyhnutnosť vyvodenia záveru o individuálnosti dojednaní poistenia, ktorá s poukazom na § 2 písm. g/ a h/ zákona o spotrebiteľských úveroch ovplyvňuje záver súdu o výške celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, nakoľko ak poistenie nebolo individuálne dojednané, výška mesačného poistenia 18,-Eur mala byť zarátaná do celkových nákladov na úver, ako aj do výpočtu RPMN, čo zo strany žalobcu uskutočnené nebolo a čomu by následne zodpovedal záver, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, ako aj nesprávne uvedená celková čiastka úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo má za následok sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Záver súdu prvej inštancie, že uzavretá zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., preto poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov z hľadiska doposiaľ vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí a javí sa ako predčasný. Odvolací súd vyčítal súdu prvej inštancie aj skutočnosť, že nevenoval žiadnu pozornosť rozdielu vo výške 19,47 Eur, ktorý predstavuje rozdiel medzi celkovou čiastkou, ktorú mali klienti zaplatiť uvedenou v zmluve sumou 30.565,97 Eur a sumou 30.546,50 Eur, ktorá predstavuje súčet splátok úveru podľa predloženej amortizačnej tabuľky. V nadväznosti na vytýkané nedostatky odvolací súd poukázal aj na dôvodnosť odvolacieho argumentu, že súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť ani procesnej obrane žalovaných ohľadne ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na čo žalovaní namietali skutočnosť, že

žalobca v rozpore s týmto ustanovením započítaval platby a úhrady prioritne na úroky, a nie na istinu. K vznesenej námietke premlčania odvolací súd uviedol, že keďže sa jedná o hmotnoprávnu námietku, ktorú žalovaní vzniesli v rozpore s koncentračnou zásadou až v odvolacom konaní, nebolo možné na ňu v odvolacom konaní prihliadať, no nič nebráni súdu prvej inštancie vznesenú námietku posúdiť a následne vyhodnotiť. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené, z dôvodu predčasnosti právnych záverov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. v III. a závislom IV. výroku, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu a vrátení veci na ďalšie konanie zostal predmetom sporu nárok žalobcu na zaplatenie sumy 11.997,70 Eur s príslušenstvom, keďže z pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 12.664,- Eur s príslušenstvom vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie 91,50 Eur ešte pred vydaním platobného rozkazu sp.zn. 2Up/706/2019 zo dňa 20.11.2019 a následne v časti o zaplatenie 574,80 Eur pred vydaním rozsudku zo dňa 26.06.2020, o čom súd rozhodol II. výrokom v rozsudku č.k. 23Csp/3/2020-114 zo dňa 26.06.2020, ktorý (II. výrok rozsudku zo dňa 26.06.2020) nadobudol právoplatnosť, keďže žalovaní voči nemu odvolanie nepodali. Odvolaním rovnako nebol napadnutý ani I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 26.06.2020, ktorým súd zamietol návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov na pribratie dokonania ako osobitného subjektu na strane žalovaných.

7. Podaním doručeným súdu dňa 24.06.2021 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.480,60 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalovaní v období od 16.06.2020 do 16.04.2021 žalobcovi dobrovoľne uhradili celkovú sumu 1.480,60 Eur v splátkach, ktorých výška a termíny úhrad sú uvedené v podaní žalobcu. Žalobca vo zvyšnej časti zotrval na podanej žalobe a žiadal, aby súd žalovaných zaviazal na zaplatenie sumy 10.517,10 Eur s príslušenstvom (zákonným úrokom z omeškania) uvedeným v podaní, s prihliadnutím na výšku a dátumy realizovaných čiastočných úhrad.

8. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 24.06.2021, po rozhodnutí odvolacieho súdu, vzal žalobu z dôvodu čiastočného uhradenia žalovanej sumy v časti o zaplatenie 1.480,60 Eur späť, súd preto konanie o tejto časti prvým výrokom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil, keďže žalovaní so späťvzatím žaloby v tejto časti na pojednávaní dňa 16.07.2021 súhlasili.

12. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 16.07.2021, na ktoré sa žalobca nedostavil, doručenie predvolania na pojednávanie mal riadne vykázané, pričom svoju neúčasť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 24.06.2021, ktorým zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.480,60 Eur späť a zároveň súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a podanú žalobu prejednal za osobnej účasti žalovaných.

13. Súd zopakoval a doplnil dokazovanie v rozsahu naznačenom odvolacím súdom a z predložených a vykonaných dôkazov a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

14. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 23.11.2015 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ č.1527089467, na základe ktorej bol dlžníkom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške istiny 15.000,-Eur. Úver bol poskytnutý pri fixnej úrokovej sadzbe 18,20 % p.a., RPMN 19,80 %; priemerná RPMN bola 10,97 %, odplata za poskytnutie úveru bola 19,64 %, najvyššia prípustná hodnota odplaty bola 21,94 %. Zmluva v bode 2.2 základné parametre úveru obsahuje vyhlásenie dlžníka, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia, ktoré sú uvedené v bode 7.3 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery. Podľa bodu 7.1 Obchodných

podmienok pre spotrebiteľské úvery, ak dlžník v návrhu požiada o poistenie, spĺňa podmienky podľa bodu 7.3 obchodných podmienok a banka prijme návrh, dôjde k uzatvoreniu poistenia. S poistením je spojená povinnosť dlžníka platiť náklady spojené s poistením. Dlžník súhlasí s tým, že akékoľvek náklady spojené s poistením sú súčasťou mesačnej úhrady v zmysle zmluvy o úvere. Podľa článku VI., bodu 6.8 obchodných podmienok, v prípade ak dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver 108 mesačnými splátkami, pričom výška mesačnej anuitnej splátky bola 284,-Eur a mesačné náklady spojené s poistením boli vo výške 18,-Eur. Výška mesačnej úhrady tak predstavovala 302,-Eur. Termín splatnosti prvej splátky bol 25.12.2015, ďalšie splátky boli splatné k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca a termín konečnej splatnosti bol 25.11.2024. Celková čiastka, ktorú mali dlžníci zaplatiť bola v zmluve uvedená sumou 30.565,97 Eur. Podľa bodu 5.4 uzavretej zmluvy, právne vzťahy neupravené v zmluve sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Podmienky predčasného zosplatenia poskytnutého úveru sú uvedené v bodoch 6.5 a 6.8 obchodných podmienok.

15. Z predloženého predpisu splátok k zmluve o úvere (tzv. amortizačnej tabuľky) na č.l. 19 spisu súd zistil, že žalovaní sa zaviazali úver splatiť 108 mesačnými anuitnými splátkami splatnými v období od 25.12.2015 do 25.11.2024, pričom posledná splátka splatná dňa 25.11.2024 mala byť vo výške 158,50 Eur.

16. Súd z listinného dôkazu „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2019“ na č.l.9 a 10 a výpisu z účtu na č.l. 31 a 32 spisu zistil, že sa jedná o výpis k úverovej zmluve č.1527089467, ktorý viedol žalobca. Z predloženého výpisu súd zistil, že čerpanie úverových prostriedkov bolo realizované dňa 24.11.2015 v celkovej výške 15.000,-Eur. Z výpisu súd ďalej zistil, že žalovaný na úver k 30.04.2019 celkovo zaplatil sumu 4.781,03 Eur, z čoho suma 74,37 Eur bola započítaná na úhradu istiny, suma 139,65 Eur na úhradu poplatkov a suma 4.567,01 Eur na úhradu úrokov. Ku dňu 30.04.2019 tak evidoval žalobca zostatok neuhradenej istiny vo výške 14.925,63 Eur (15000-74,37).

17. Z upozornení - výziev na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 31.08.2016 súd zistil, že žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie úverovej pohľadávky v celkovej výške 1.026,27 Eur, ktorá pozostávala z omeškaných splátok vo výške 1.025,12 Eur a poplatkov vo výške 1,15 Eur s upozornením, že ak k úhrade nedôjde, je veriteľ oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný.

18. Z predložených výziev na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.09.2015 na č.l. 33 spisu súd zistil, že žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie úverovej pohľadávky v celkovej výške 15.779,15 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 14.925,63 Eur, úrokov vo výške 848,87 Eur a poplatkov vo výške 4,65 Eur. Podľa predložených doručení na č.l. 14 spisu výzvy žalovaní neprevzali v odbernej lehote, preto boli vrátené odosielateľovi dňa 29.09.2016.

19. Z predložených predžalobných výziev na zaplatenie zo dňa 16.04.2019 na č.l. 20 spisu súd zistil, že žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie úverovej pohľadávky v celkovej výške 21.616,44 Eur. Podľa predložených podacích hárkov na č.l. 12 a 13 spisu výzvy boli odoslané na poštovú prepravu dňa 18.04.2019.

20. Z predloženého zoznamu platieb na č.l. 8b spisu a čiastočného späťvzatia na č.l. 53 spisu súd zistil, že dňa 16.05.2019 žalovaní uhradili sumu 91,50 Eur a dňa 21.06.2019 sumu 91,50 Eur.

21. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 15.06.2020 na č.l. 106 spisu, ktorým vzal žalobca žalobu o zaplatenie sumy 574,80 Eur späť súd zistil, že v období od 24.07.2019 do 03.06.2020 žalovaní uhradili spolu sumu 574,80 Eur.

22. Z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 24.06.2021 na č.l. 153 spisu, ktorým vzal žalobca žalobu o zaplatenie sumy 1.480,60 Eur späť súd zistil, že v období od 16.06.2020 do 16.04.2021 žalovaní 11 splátkami uhradili spolu sumu 1.480,60 Eur.

23. Z vyjadrení žalovaných prednesených na pojednávaní dňa 16.07.2021 súd zistil, že poistenie úveru nebolo dobrovoľné, ale bolo uvedené v predloženej formulári zmluvy o úvere, pričom žalovaní nemali inú možnosť, len uzavrieť zmluvu s poistením, čiže nemali možnosť výberu uzavrieť zmluvu o úvere bez poistenia.

24. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými je vzťahom spotrebiteľským, v ktorom žalobca vystupuje ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia. Hoci uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere je vo svojej podstate zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) a predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObchZ, je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri jej uzavieraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Uzavretá zmluva je podľa svojho obsahu zároveň tzv. typovou formulárovou zmluvou, ktorú vypracoval žalobca ako dodávateľ. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaní nemohli obsah zmluvy podstatnejšie ovplyvniť. Formulárové zmluvy žalobca opakovane používa pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o úvere, je spotrebiteľským vzťahom, preto je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, totiž nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len výlučne na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu uzavretej zmluvy o úvere a postavenia jej účastníkov dospel k záveru, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter vzniknutého záväzkového právneho vzťahu nebol medzi stranami sporný.

26. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 ObchZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObchZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 3 ObchZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 ObchZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do 1 mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 ObchZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený do zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 1 ObchZ, v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonom ustanovení.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 2, 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva OZ.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 511 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

27. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

29. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že strany sporu uzatvorili úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej bol žalovaným ako spoludlžníkom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15.000,-Eur. Žalovaní si neplnili povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy, úver prestali splácať, preto žalobca úver výzvou zo dňa 26.09.2016 zosplatnil a požiadal o jeho jednorázové splatenie. Po rozhodnutí odvolacieho súdu a vrátení veci na nové konanie zostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie sumy 11.997,70 Eur s príslušenstvom, pričom žalobca podaním doručeným súdu dňa 24.06.2021 zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.480,60 Eur

z dôvodu realizovaných úhrad späť a trval len na nároku na zaplatenie sumy 10.517,10 Eur s príslušenstvom. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

31. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, súd sa najskôr s poukazom na zásadu hospodárnosti konania a v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu zaoberal touto námietkou žalovaných a dospel k záveru, že obrana žalovaných v tejto časti nie je dôvodná. Žalovaní námietku premlčania podrobnejšie neodôvodnili, len všeobecne, no pritom správne, poukázali na to, že k začiatku plynutia premlčacej lehoty nedošlo dňom zosplatnenia, ale dňom splatnosti nezaplatennej splátky, pre ktorú veriteľ úver zosplatnil a poukázali na § 54a Občianskeho zákonníka.

32. Premlčacia doba je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, pričom podľa § 103 platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Podľa druhej vety § 103, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej veriteľ toto právo využíva. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Rovnaké závery boli vyslovené napr. v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/34/2018, resp. boli formulované občiansko-právnym kolégiom Krajského súdu v Banskej Bystrici na zasadnutí dňa 20.03.2019.

33. Záonné podmienky pre vyhlásenie okamžitej splatnosti v spotrebiteľských vzťahoch totiž upravuje nielen § 565 Občianskeho zákonníka, ale aj § 103 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, môže veriteľ uplatniť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia tohto práva. Prvá z kumulatívne stanovených zákonných podmienok v § 53 ods. 9 ustanovuje, že právo na okamžité splatenie pohľadávky môže veriteľ uplatniť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky. Keďže toto zákonné ustanovenie (§ 53 ods. 9) smeruje k zvýšenej ochrane spotrebiteľa a predstavuje oproti ustanoveniu § 565 pre spotrebiteľa výhodnejší režim, je potrebné ustáliť, že právo na okamžité splatenie pohľadávky môže veriteľ účinne uplatniť a vykonať len po uplynutí 3 mesačnej zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, a to za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou stále trvá, pričom práve táto splátka, s ktorou je veriteľ v omeškaní aspoň 3 mesiace, je tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane splatným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Veriteľ pritom môže toto svoje právo uplatniť len do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že k zosplatneniu poskytnutého spotrebiteľského úveru došlo výzvou zo dňa 26.09.2016, čo nebolo medzi stranami sporné. Pri výzve veriteľ vychádzal z nezaplatenia aspoň troch splátok, t.j. splátok splatných 25.06.2016, 25.07.2016 a 25.08.2016, pričom premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky za mesiac jún 2016, s ktorou boli žalovaní spotrebiteľa v omeškaní viac ako 3 mesiace. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že rozhodujúcou splátkou, pre ktorú sa stal splatný celý dlh bola v prejednávanom prípade splátka splatná dňa 25.06.2016, s ktorou bol žalovaný v čase zosplatnenia (dňa 26.09.2016) v omeškaní viac ako 3 mesiace. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že veriteľ uplatnil právo na okamžité zosplatnenie za splátky splatné v mesiacoch jún až august 2016. Prvou splátkou tak bola splátka splatná 25.06.2016, a preto so splatnosťou tejto splátky nastala splatnosť celého dlhu. Trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka pre celý dlh preto začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky splatnej 25.06.2016 (t.j. od 26.06.2016) a uplynula by uplynutím 26.09.2019, a keďže žaloba napadla na súde už dňa 31.05.2019, je zrejmé, že pre predčasne zosplatnený neuhradený zostatok úveru, premlčacia doba ešte neuplynula. Obrana žalovaných, založená na vznesenej námietke premlčania, preto nebola dôvodná.

35. Súd sa ďalej v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu zaoberal ďalšími námietkami žalovaných, ktorými spochybnili správnosť uvedenej hodnoty RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v uzavretej zmluve, vzhľadom na čo tvrdili, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže poisťné nebolo zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a ani

zohľadnené pri výpočte hodnoty RPMN uvedenej v zmluve. Skutočnosť, že žalobca pri výpočte hodnoty RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedených v uzavretej zmluve nezohľadnil poistné, nebola medzi stranami sporná.

36. Ako uviedol odvolací súd žiadne ustanovenie zmluvy neobsahuje výslovný súhlas žalovaných s poistením, pričom prehlásenie žalovaných, že spĺňajú podmienky poistenia nemožno zamieňať s jednoznačne prejavenu vôľou uzavrieť poistenie. Z výpovedí žalovaných na pojednávaní mal súd preukázané, že žalovaní nemali možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia. Po preskúmaní obsahu uzavretej zmluvy z hľadiska náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia súd preto dospel k záveru, že uzavretá zmluva obsahuje nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa a nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalobca pri výpočte RPMN a uvedení celkovej čiastky k zaplaceniu nezohľadnil poistné, ktoré bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Ako totiž uviedol odvolací súd s poukazom na § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ak žalobca ako dodávateľ nepreukáže opak, nepovažujú sa zmluvné ustanovenia za individuálne dojednané. Hoci sa žalobca oboznámil s obsahom rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho právnymi závermi, v ďalšom priebehu konania žalobca žiadne návrhy na doplnenie dokazovania ohľadne individuálneho dojednania poistenia súdu nepredložil. Za danej procesnej situácie súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia o individuálnom dojednaní poistenia. V konaní teda nebolo preukázané, že žalovaní prejavili slobodnú vôľu poistenie uzatvoriť. Žalovaní teda nemali reálnu možnosť poistenie odmietnuť. Súd preto dospel k záveru, že poistenie nebolo so žalovanými individuálne dojednané, preto výška poistného mala byť podľa § 2 písm. g/ a h/ započítaná do celkových nákladov na úver, ako aj do výpočtu RPMN, čo uskutočnené nebolo. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že výška RPMN ako aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sú v uzavretej zmluve uvedené nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade s § 11 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má preto nárok len na vrátenie poskytnutej istiny bez úrokov a poplatkov. Na podporu svojich záverov súd uvádza, že k obdobným záverom dospel opakovaně aj Krajský súd v Banskej Bystrici konajúci ako odvolací súd (napr. rozsudok sp.zn. 12Co/117/2018 zo dňa 23.05.2019 alebo sp.zn. 13Co/376/2016 zo dňa 12.12.2017).

37. Vzhľadom na záver súdu o bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, v konaní nebolo potrebné zaoberať sa rozdielom vo výške 19,47 Eur, ktorý identifikoval odvolací súd v bode 17 odvolacieho rozsudku.

38. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že ku dňu podania žaloby žalovaní z výšky poskytnutého úveru v sume 15.000,-Eur uhradili sumu 4.872,53 Eur (suma 4.567,01 Eur vyplýva z predloženého výpisu za obdobie do 30.04.2019 + suma 91,50 Eur uhradená dňa 16.05.2019). Ku dňu podania žaloby preto neuhradený zostatok istiny predstavoval v súlade s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka sumu 10.127,47 Eur (15000-4872,53), pričom všetky úhrady bolo potrebné započítať na istinu poskytnutého spotrebiteľského úveru. Medzi stranami nebolo sporné, že v priebehu konania žalovaní uhradili celkovú sumu 2.146,90 Eur (sumu 91,50 Eur dňa 21.06.2019; sumu 574,80 Eur 8 úhradami v období od 24.07.2019 do 03.06.2020; sumu 1.480,60 Eur 11 úhradami v období od 16.06.2020 do 16.04.2021), vzhľadom na čo neuhradený zostatok istiny úveru predstavuje sumu 7.980,57 Eur. Súd preto v tejto časti žalobe vyhovel a II. výrokom zaviazal žalovaných na zaplatenie neuhradeného zostatku istiny.

39. Podľa § 369 ods. 1 ObchZ v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

40. V danom prípade výšku úrokov z omeškania zmluva osobitne neupravovala, preto sa ich výška riadi právnymi predpismi občianskeho práva. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má

veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenia súd zaviazal žalovaných aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.09.2016.

41. Z predloženého výpisu z úverového účtu a nesporných tvrdení strán sporu mal súd preukázanú výšku a dátumy uskutočnených úhrad, pričom z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaní k 29.06.2016 uhradili celkovú čiastku 1.665,88 Eur. Neuhradený zostatok istiny k tomuto dňu preto predstavoval čiastku 13.334,12 Eur (15000-1665,88) a žalovaní boli s úhradou tejto čiastky v omeškaní od 27.09.2016 do 08.11.2016, keď uhradili sumu 300,-Eur. Od 09.11.2016 do uhradenia ďalšej splátky vo výške 200,-Eur dňa 15.11.2016 boli žalovaní v omeškaní so zaplatením sumy 13.034,12 Eur (13334,12-300), a od 16.11.2016 do zaplatenia ďalšej úhrady so sumou 12.830,30 Eur (13034,12-200). Presnú výšku a dátumy nasledujúcich úhrad mal súd preukázané z predložených dôkazov, pričom tieto neboli medzi stranami sporné. Súd preto zaviazal žalovaných aj na zaplatenie úrokov z omeškania z neuhradenej istiny za obdobie stanovené s prihliadnutím na výšku a dátum jednotlivých uskutočnených úhrad.

42. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti zmluvných úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nárok nevznikol, ako aj v časti pokračujúcich zmluvných úrokov a úrokov z omeškania uplatnených neoprávnene (z výšky istiny presahujúcej výšku istiny priznanú súdom), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

43. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

44. Súd s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie uložil žalovaným, aby súdom uloženú povinnosť splnili v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd nevyhovel žiadosti žalovaných, aby im súd v súlade s § 232 ods. 3,4 CSP povolil plniť záväzok v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,-Eur. V prvom rade súd poukazuje na to, že uvedené zákonné ustanovenie umožňuje súdu fakultatívne určiť dlhšiu tzv. paričnú lehotu na plnenie, avšak len v odôvodnených prípadoch. Pridržiavajúc sa záverov vyslovených v zrušujúcom rozsudku odvolacieho súdu súd konštatuje, že žalovaní síce požiadali o poskytnutie možnosti plniť svoj záväzok v splátkach, no na preukázanie dôvodnosti tejto svojej žiadosti nenavrhlí vykonať žiadne dôkazy, resp. súdu nepredložili žiadne dôkazy, na základe ktorých by súd mohol dospieť k záveru o jej dôvodnosti, a ktorými by súd svoje rozhodnutie o povolení splátok presvedčivo odôvodnil. Súd zároveň uvádza, že žalovanými navrhnutú výšku splátok 150,-Eur, ktorá nedosahovala ani výšku splátok dohodnutú v uzavretej zmluve, nebolo možné vzhľadom na celkovú výšku záväzku žalovaných považovať za primeranú, keďže pri takejto výške splátok by sa splácanie ich záväzku predĺžilo na viac ako 4 roky. Na záver súd poukazuje na možnosť kedykoľvek uzavrieť dohodu o výške splátok priamo s veriteľom, pričom úlohou súdu nie je rozhodnutím korigovať zmluvne dohodnutú výšku splátok, čím by súd neprípustne zasiahol do oprávnení veriteľa, a keďže žalovaní nepreukázali dôvodnosť svojej žiadosti o povolenie splátok, súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli dané dôvody na postup podľa druhej vety § 232 ods. 3 CSP.

45. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a § 256

ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca bol v konaní úspešný na 80,69 % (7980,57 € neuhradená istina + 91,50 € zaplatených 16.05.2019 + 91,50 € zaplatených 21.06.2019 + 574,80 € zastavené na základe späťvzatia z dôvodu zaplatenia + 1480,60 € zastavené na základe späťvzatia z dôvodu zaplatenia = SPOLU 10218,97/12664), žalovaní na 19,31 % (100-80,69), súd preto priznal nárok na náhradu trov konania úspešnejšiemu žalobcovi, a to v rozsahu 61,38 % (80,69-19,31), ktorý zohľadňuje pomer úspechu a neúspechu žalobcu. Súd z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval výrok v súlade s rozhodovacou praxou (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp.zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp.zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp.zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017) do povinnosti ich náhrady, pričom na zaplatenie náhrady trov konania zaviazal súd žalovaných spoločne a nerozdielne v súlade s § 511 Občianskeho zákonníka.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).